

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 200/03-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 14. októbra 2003 predbežne prerokoval sťažnosť E. Š., bytom P., vo veci porušenia jeho základných práv upravených v čl. 14 a v čl. 30 Ústavy Slovenskej republiky postupom Národnej rady Slovenskej republiky pri voľbe členov Správnej rady a Dozornej rady Ústavu pamäti národa, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť E. Š. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 5. septembra 2003 doručená sťažnosť E. Š., bytom P. (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci porušenia jeho základných práv upravených v čl. 14 a v čl. 30 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Národnej rady Slovenskej republiky (ďalej len „národná rada“) pri voľbe členov Správnej rady a Dozornej rady Ústavu pamäti národa.

Sťažovateľ namieta, že nebol navrhnutý za kandidáta na funkciu člena Správnej rady a Dozornej rady Ústavu pamäti národa pri voľbách, ktoré uskutočnila národná rada. Sťažovateľa ako kandidáta na túto funkciu navrhlo Svetové združenie bývalých

československých politických väzňov listami z 9. októbra 2002 a 25. októbra 2002 adresovanými národnej rade.

Sťažovateľ považuje skutočnosť, že nebol Výborom Národnej rady Slovenskej republiky pre ľudské práva, národnosti a postavenie žien (ďalej len „výbor pre ľudské práva, národnosti a postavenie žien“), ktorý predkladá podľa § 12 ods. 1 a § 14 ods. 1 zákona č. 553/2002 Z. z. o sprístupnení dokumentov o činnosti bezpečnostných zložiek štátu 1939 – 1989 a o založení Ústavu pamäti národa a o doplnení niektorých zákonov (zákon o pamäti národa) v znení zákona č. 110/2003 Z. z. (ďalej len „zákon o Ústave pamäti národa“) národnej rade návrhy na voľbu členov Správnej rady a Dozornej rady Ústavu pamäti národa, navrhnutý za kandidáta na túto funkciu, za diskrimináciu svojej osoby a považuje takýto postup za porušenie svojich základných práv upravených v čl. 14 a čl. 30 ústavy.

Keďže sťažnosť v predloženom znení neobsahovala všetky náležitosti predpísané zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ústavný súd vyzval sťažovateľa, aby doplnil svoju sťažnosť, a upozornil ho, že ak svoj návrh v určenej lehote nedoplní, ústavný súd ho pri predbežnom prerokovaní odmietne podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Sťažovateľ doplnil svoju sťažnosť podaním doručeným ústavnému súdu 8. októbra 2003.

II.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či spĺňa podmienky na jeho prijatie na ďalšie konanie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní uznesením odmietnuť návrh bez ústneho pojednávania, ak ide o návrh, na ktorého prerokovanie ústavný súd nemá právomoc, návrh, ktorý nemá náležitosti predpísané zákonom, neprípustný návrh alebo návrh podaný niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrh podaný oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Ústavný súd nie je oprávnený zmeškanie lehoty ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde odpustiť.

Sťažovateľ namieta vo svojej sťažnosti postup národnej rady pri voľbe členov Správnej rady a Dozornej rady Ústavu pamäti národa. Tento postup národnej rady hodnotil ústavný súd ako „iný zásah“ podľa čl. 127 ods. 1 ústavy a § 50 ods. 1 písm. b) zákona o ústavnom súde.

Na základe príloh priložených k sťažnosti a svojich vlastných zistení ústavný súd konštatoval, že výbor pre ľudské práva, národnosti a postavenie žien prerokoval návrhy na kandidátov na voľbu predsedu Správnej rady a Dozornej rady Ústavu pamäti národa a uznesením č. 56 z 22. apríla 2003 odporučil národnej rade v tajnej voľbe zvoliť ich z navrhnutých kandidátov. Medzi kandidátmi navrhnutými na voľbu nebolo uvedené meno sťažovateľa. Národná rada uskutočnila voľbu 25. apríla 2003 v súlade s § 12 ods. 1 a § 14 ods. 1 zákona o pamäti národa z kandidátov navrhnutých výborom pre ľudské práva, národnosti a postavenie žien (uznesenie národnej rady č. 273 z 25. apríla 2003).

Sťažovateľ bol o namietanom postupe (inom zásahu) národnej rady, t. j. skutočnosti, že nebol navrhnutý za kandidáta na člena Správnej rady a Dozornej rady Ústavu pamäti národa, podľa zistení ústavného súdu informovaný listom Kancelárie národnej rady zo 6. mája 2003 č. 17/150/2003/ICPV, ktorý bol adresovaný priamo sťažovateľovi.

Najneskôr doručením tohto listu začala sťažovateľovi plynúť lehota na podanie sťažnosti na ústavný súd podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Z kópie ďalšieho listu sťažovateľa adresovaného národnej rade z 30. mája 2003 priloženého k sťažnosti, ktorým reaguje na uvedený list Kancelárie národnej rady, ústavný súd zistil, že list z Kancelárie národnej rady zo 6. mája 2003 bol sťažovateľovi doručený najneskôr 27. mája 2003.

Na základe uvedeného ústavný súd konštatoval, že lehota na podanie sťažnosti podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažovateľovi uplynula najneskôr 27. júla 2003, a preto jeho sťažnosť odmietol ako podanú oneskorene podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Nad rámec tohto odôvodnenia ústavný súd uvádza, že splnomocnenie na zastupovanie sťažovateľa v konaní pred ústavným súdom priložené k sťažnosti dodatočne (po výzve a primeranom poučení ústavného súdu) nie je vystavené na konkrétneho advokáta alebo komerčného právnika, čím nespĺňa požiadavky uvedené v § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. októbra 2003